

Nr 140

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående efterskänkande av staten tilldömd ersättning för släckningskostnad vid skogsbrand; given Stockholms slott den 3 april 1959.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Rune B. Johansson

Utdrag av protokollet över inrikesärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 april 1959.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AV GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för inrikesdepartementet, statsrådet Johansson, fråga om efterskänkande av staten tilldömd ersättning för släckningskostnad vid skogsbrand samt anför.

Föreliggande framställning m. m.

Genom en den 28 augusti 1951 av Tveta, Vista och Mo domsagas häradsrätt meddelad dom, vilken sedermera vunnit laga kraft, fälldes musikern Kurt Max Lewin och kapellmästaren Jules Jacques Henrik de Vries till an-Bihang till riksdagens protokoll 1959. 1 saml. Nr 140

svar för allmänfarlig vårdslöshet resp. anstiftan därtill, enär de gjort sig skyldiga till ovarsamhet med eld och därigenom vållat skogsbrand. De åtalade förpliktades därjämte att solidariskt ersätta statsverket kostnaden för släckning av skogsbranden med 3 306 kronor 40 öre.

I skrivelse den 18 februari 1959 har Lewin och de Vries anhållit att bli befriade från nämnda ersättningsskyldighet. Såsom skäl för sin anhållan har de åberopat, att högsta domstolen genom dom den 19 december 1950 (NJA 1950 s. 610) befriat en jordbruksarbetare från honom av underrätt ålagd skyldighet att ersätta kostnader för släckning av skogsbrand, som han vållat. I sistnämnda dom uttalade högsta domstolen, att statens och kommunernas skyldighet att ansvara för brandsläckning måste anses vara av sådan natur, att kostnaden för dess fullgörande icke utan stöd av lag kunde återkrävas av den som vållat branden. Sökandena har vidare erinrat om den av riksdagen godkända propositionen nr 49/1952, i vilken tre personer i ett likartat fall föreslagits erhålla befrielse från enahanda ersättningsskyldighet under åberopande av högsta domstolens förenämnda dom.

Yttranden

Länsstyrelsen i Jönköpings län, riksbrandinspektören, justitiekanslers-ämbetet och statskontoret tillstyrker samtliga den gjorda framställningen.

Länsstyrelsen i Jönköpings län upplyser, att de i ansöknings omförmälda kostnaderna 3 306 kronor 40 öre avser ersättning, som länsstyrelsen utbetalat till dels brandstyrelsen i Gränna dels ett antal enskilda personer för deltagande i släckningsarbetet.

Departementschefen

Med hänsyn till innehållet i högsta domstolens omförmälda dom och enär riksdagen år 1952 medgivit befrielse från ersättningsskyldighet i ett med föreliggande ärende helt överensstämmande fall, anser jag i likhet med de hörda remissmyndigheterna, att det ersättningsbelopp sökandena ålagts att utbetala till statsverket men ännu icke till någon del erlagt bör efterskänkas.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva att den staten genom Tveta, Vista och Mo domsagas häradsrätts dom den 28 augusti 1951 tilldömda ersättningen för eldsläckningskostnad om 3 306 kronor 40 öre efterskänkas.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Å. Andrén